

" امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید "

اخبار عالم بهائی

نوامبر ۲۰۱۰ شماره ۱۹

شهر القدره ۱۶۷ بدیع

هو الله

ای بنده مقرب جمال اسی، هر چند امور بظاہر پریشان گردد ولی بحمد الله در باطن جمع است. غم مخور
نگسار توام. اگر خوب ملاحظه فرمائی از بدایت عالم تا بحال چون امور عبدالبهاء امری پریشان و پرانگنده
کس مشاهده نمود با وجود این الحمد لله در آستان مقدس جمع و بهیچوجه کم نیست. تو نیز توکل کن و در فکر
جمعیت باطن باش. پریشانی ظاهری میکند و عنایت اسم اعظم با توست چه غم داری. ع ع

عناصر اولیه سیاست الهی که حضرت عبدالبهاء طی سفر تبلیغی غرب به رؤسای
عالم و نیز به جمهور مردم ابلاغ فرمودند در بیانی از حضرت ولی امر الله:

" تحری حقیقت خالی از خرافات و تقالید، وحدت عالم انسانی که محور
اصول و اساس تعالیم امر بهائی است، وحدت اساسی ادیان، رفع تعصبات دینی
و نژادی و طبقاتی و ملی، لزوم توافق میان دین و علم، تساوی زن و مرد که
دوبل برای پرواز بشر محسوبند، اجرای تعلیم اجباری، برگزیدن یک زبان
عمومی علاوه بر زبان های ملی، تعدیل معیشت که هم ثروت نامحدود و هم فقر
و فاقه را زایل می سازد، ایجاد دانشگاه جهانی که اختلافات بین ملل را فیصله دهد
، بالا بردن مقام کار که چون با روح خدمت همراه باشد در حکم عبادت است،
ستایش عدالت که باید اصل حاکم بر جامعه بشری باشد و تمجید دین که بمنزله
ملجاء و پناه برای حفظ و حراست مردم و ملت هاست و تأسیس صلح عمومی
و دائمی که باید هدف جهانیان باشد... "

(قرن انوار ص ۱۸)

قطعنامه سازمان ملل ایران را به خاطر ادامه نقض حقوق بشر به شدت مورد انتقاد قرار می دهد

سایت سرویس خبری جامعه بهائی در تاریخ ۲۷ آبان ۱۳۸۹ در اینباره چنین گزارش داد:

سازمان ملل- یک کمیته مجمع عمومی سازمان ملل متحد امروز ایران را به خاطر تداوم و افزایش موارد نقض حقوق بشر در این کشور به شدت مورد انتقاد قرار داد.

با ۸۰ رأی در برابر ۴۴ رأی، کمیته سوم مجمع عمومی قطعنامه‌ای تصویب کرد که «نگرانی عمیق از ادامه و تکرار موارد جدی نقض حقوق بشر» در ایران را مورد تأکید قرار می دهد. ۵۷ کشور رأی ممتنع دادند.

این رأی به دنبال تلاش‌های ایران برای جلوگیری از این مذاکرات با ارائه «پیشنهاد عدم اقدام» و درخواست توقف بحث پیرامون آن صورت گرفت. پیشنهاد ایران با ۵۱ رأی در برابر ۹۱ رأی رد شد. ۳۲ کشور رأی ممتنع دادند.

این قطعنامه به عنوان موارد خاص به گزارش‌های اخیر از تکرار موارد شکنجه، افزایش فشارها بر مدافعان حقوق بشر، «نابرابری فراگیر جنسیتی و خشونت علیه زنان» و تبعیض علیه اقلیت‌ها از جمله پیروان آئین بهائی اشاره می‌کند.

بانی‌دوگال، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل، گفت: «لحن این قطعنامه، که بیست و سومین قطعنامه محکومیت ایران در این زمینه از سال

۱۹۸۵ تا امروز است، تردیدی به جا نمی‌گذارد که جهان عمیقاً نگران ادامه نقض حقوق بشر در این کشور است.»

از چپ به راست: خانم علانی، بانی دوگال
نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان
ملل و جناب دکتر هینری لفلدت گزارش‌گر ویژه
آزادی مذهب و عقیده در سازمان ملل متحد

این قطعنامه پنج صفحه‌ای بازتاب نگرانی‌هایی است که بان کی‌مون، دبیرکل سازمان ملل، در گزارشی که در ماه اکتبر ارائه داد مطرح کرده بود. گزارش دبیرکل از استفاده ایران از شکنجه و مجازات اعدام، برخورد نامناسب با زنان، نقض مکرر ضوابط رسیدگی قضائی، و ناتوانی کشور در رعایت حقوق اقلیت‌ها از جمله بهائیان، صوفی‌ها و جوامع بلوچ و کرد، انتقاد کرده بود.

قطعنامه همچنین از ایران می‌خواهد که با بازرسان بین‌المللی حقوق بشر همکاری و اجازه ورود آنها به کشور را صادر کند.

خانم دوگال گفت: «جامعه جهانی بهائی از این قطعنامه، نه تنها به خاطر موضع روشن آن نسبت به آنچه در ایران جریان دارد، بلکه به خاطر درخواست افزایش نظارت‌ها در این زمینه، به شدت استقبال می‌کند. همچنان که در قطعنامه آمده بیش از پنج سال از آخرین باری که ایران به بازرسان سازمان ملل اجازه ورود به کشور برای تحقیق در مورد نقض

حقوق بشر را داده، می‌گذرد. این رفتار، به وضوح، غیر قابل قبول است، به خصوص از جانب کشوری که مدعی است هیچ چیزی برای پنهان کردن ندارد.»

تصویب این قطعنامه، که با مشارکت ۴۲ کشور تنظیم شده، در نشست ماه دسامبر مجمع عمومی با توجه به تصویب آن در کمیته سوم عملاً تضمین شده است.

یک بند کامل در این قطعنامه به وضعیت پیروان آئین بهائی می‌پردازد و فهرست جامعی از حوادث و حمله‌های اخیر به بهائیان ارائه می‌کند.

قطعنامه به طور اخص به «شواهد فزاینده از تلاش‌های حکومت برای شناسایی، تعقیب و بازداشت خودسرانه بهائیان، جلوگیری از تحصیل اعضای این جامعه در دانشگاه‌ها، و محروم کردن آنها از تأمین اقتصادی خودشان، مصادره و تخریب املاک، و ویران کردن گورستان‌های آنها» اشاره می‌کند و در ادامه به محاکمه اخیر هفت مدیر جامعه بهائی می‌پردازد و می‌نویسد آنها «مکرراً از روند قانونی رسیدگی قضائی» محروم شده‌اند.

سه بهائی، به خاطر فعالیت انسان‌دوستانه، چهارمین سال زندان را آغاز می‌کنند

نیویورک، ۲۸ آبان (سرویس خبری جامعه جهانی بهائی) - سه بهائی ایرانی، با وجود شواهد قانع‌کننده مبنی بر بیگناهی‌شان، امروز چهارمین سال حبس خود را آغاز می‌کنند.

این دو زن - هاله روحی و رها ثابت - و یک مرد - ساسان تقوا - در اردیبهشت ۱۳۸۵ همراه حدود ۵۱ بهائی دیگر و چندین دوست مسلمان، به خاطر مشارکت در یک برنامه آموزشی برای کودکان محروم داخل و حومه شهر شیراز، دستگیر شدند.

در حالی که ۱۰ همکار مسلمان آنها و یک بهائی، که دچار اختلالات یادگیری بود، به سرعت آزاد شدند، بقیه بهائیان به عنوان «تبلیغ غیرمستقیم آئین بهائی» مجرم شناخته شدند. خانم روحی، خانم ثابت و آقای تقوا هر یک به چهار سال زندان محکوم شدند و ۵۰ نفر دیگر به یک سال زندان تعلیقی، مشروط به حضور در کلاس‌های اجباری اسلامی، محکوم شدند.

بنا بر اطلاعات رسیده آنها هنوز هم، پس از سه سال، تحت دشوارترین شرایط در یک بازداشتگاه موقت نگهداری می‌شوند.

بانی دوگال، نماینده ارشد جامعه جهانی بهائی در سازمان

ملل متحد، می‌گوید: «طبق قانون ایران، وزارت اطلاعات نمی‌تواند شهروندان را در چنین مراکزی زندانی کند و فقط برای بازجویی می‌تواند آنها را به آنجا ببرد. ما می‌دانیم که شرایط این مرکز برای زندان طولانی‌مدتی که این سه نفر به آن محکوم شده‌اند، به کلی غیرقابل قبول است.»

به گفته خانم دوگال، هم در محاکمه و هم در بازداشت این افراد، قوانین ایران و بین‌الملل نقض شده و همه شواهد - از جمله گزارشی از یک مسئول ایرانی - دال بر بی‌گناهی آنهاست.»

حکومت ایران حاضر نشد به یافته‌های این مأمور اعتنائی بکند و پس از علنی شدن گزارش، مأمور مذکور گزارش دیگری نوشت که یافته‌های گزارش اول را رد می‌کرد.

خانم دوگال گفت: «حکومت ایران در رسیدگی به چنین اشتباه فاحش قضایی کاملاً مردود شد. این هم یکی دیگر از موارد آزار دینی در ایران است. ساده و روشن.»

او افزود: «وگرنه چرا سه نفر که 'جرم' اصلی‌شان شرکت در برنامه‌های انسان‌دوستانه با هدف کمک به هموطنان بوده، هنوز به این شکل زندانی هستند؟»

زندان به خاطر کمک به فقرا

اندیشه کار با جوانان شیراز به طور خاص در گروه مطالعه‌ای آغاز شد که خانم ثابت سازمان داده بود. او در برنامه‌های کمک‌رسانی پس از زلزله سال ۱۳۸۲ ایران فعالیت داشت.

نخست او و دوستانش در کتسبس، از مناطق اطراف شهر که به محل تجمع معتادان و جنایت‌کارها شهرت دارد، کار می‌کردند. گروه در آنجا کودکانی را که برای امتحانات پایان ترم خود آماده می‌شدند، راهنمایی می‌کرد. با رضایت کامل والدین محل، این تلاش‌ها وسعت گرفت و کمک به کودکان شامل توسعه مهارت‌های اجتماعی و آموزش ارزش‌های اخلاقی نیز به آن افزوده شد.

با رشد این برنامه و مشارکت بیش از ۲۰۰ کودک در کتسبس، گروه موفق شد مجوزی برای فعالیت از شورای شهر دریافت کند. همزمان اقدام دیگری نیز با مشارکت بهائی‌ها و مسلمانان در سهل‌آباد آغاز شد. اقدام دیگری نیز که توسط ۱۴ مربی آغاز شد - به کمک به ۱۰۰ جوان در یک مرکز آموزشی اختصاص داشت.

این گروه کلاس‌های هنری هفتگی نیز برای کودکان سرطانی ترتیب داد - فعالیتی که با استقبال شدید رئیس یک بیمارستان محلی روبرو شد. علاوه بر آن دیدارهای منظمی نیز از پرورشگاه‌ها و تسهیلات مخصوص کودکان معلول انجام می‌شد.

دستگیری و محکومیت

پلیس در ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۵
مربیان و مسئولین این برنامه را در شش جا
به طور همزمان دستگیر کرد.

بقیه بهائیان، پس از آزادی همکاران
مسلمانشان، طی روزها و هفته‌های بعد،
آزاد شدند. خانم روحی، خانم ثابت و آقای
تقوا حدود یک ماه در بازداشت بودند.

بیش از یک سال بعد یک محاکمه کوتاه و رسمی برگزار شد. بهائیان از جمله به «تبلیغ
غیرمستقیم آئین بهائی» - به خاطر استفاده از یک کتاب آموزشی به نام *نسائم تأیید* متهم
شدند. متن کتاب هیچ ذکری از آئین بهائی نمی‌کند و صرفاً با بررسی مجموعه‌ای از
داستان‌ها به ارائه درس‌های اخلاقی می‌پردازد. با این که شورای فرهنگی شهر استفاده از
این کتاب را تصویب کرده بود، در رأی صادره اعلام شد که این مجوز با فریب به دست
آمده است.

بانی دوگال می‌گوید: «اتهامات عنوان شده، بر اساس
ماده ۱۸ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی -
پیمانی که ایران آن را امضا کرده و آزادی 'عبادت،
اجرای آداب، عمل و تبلیغ' عقیده را تضمین می‌کند -
بی‌اساس و غیر قابل قبول بودند.»

به گفته خانم دوگال: «اولاً، روشن بود که فعالیت‌های
آنها ماهیتی کاملاً انسان‌دوستانه داشته. دوم آن که
حتی دادگاه تصدیق کرد متنی که از روی آن تدریس می‌شده، هیچ گونه اشاره صریحی به
آئین بهائی نداشته است. حتی بعضی از همکاران مسلمان این گروه گفتند که مطلع نبودند
آنها بهائی هستند یا 'تبلیغی' صورت می‌گیرد.»

به بیشتر این بهائیان، به خاطر سن کم‌شان، حکم یک سال زندان تعلیقی، به شرط شرکت در
کلاس‌های اجباری اسلامی که سازمان تبلیغات اسلامی ترتیب داده بود، داده شد. در این
کلاس‌ها، اعتقادات و تاریخ بهائی مورد تمسخر، توهین و تحریف قرار می‌گرفت.

خانم ثابت، خانم روحی و آقای تقوا هر یک به چهار سال زندان محکوم شدند: سه سال برای
«تشکیل گروه‌های غیر قانونی» و یک سال «برای تبلیغ به نفع گروه‌هایی که علیه نظام
اسلامی هستند.»

بازداشت‌گاه موقت

در ۲۸ آبان ۱۳۸۶، خانم ثابت، خانم روحی و آقای تقوا در ظاهر به عنوان
استرداد داری‌هایشان، که پیش‌تر توقیف شده بود، به دفتر محلی وزارت اطلاعات احضار

شدند. اما معلوم شد که این ادعا فریبی بیش نبوده و آنها به محض ورود در سلول‌های بازداشتگاه زندانی شدند.

حالا سه سال گذشته و گزارش‌ها حاکی است که آنها هنوز در همان شرایط در بازداشت به سر می‌برند. آقای تقوا به تنهایی در یک سلول تنگ نگه داشته می‌شود. خانم‌ها هم که در ابتدا با هم در سلول کوچکی، که معمولاً برای بازداشت‌های کوتاه‌مدت به کار می‌رود، زندانی بودند، امروز در سلول‌های انفرادی نگه داری می‌شوند. آنها پنجره، تختخواب یا صندلی ندارند و فقط به تازگی به آنها تشک‌هایی داده شده. گزارش شده که هر سه زندانی دچار کمردرد مزمن شده‌اند.

گه‌گاه به آنها «مرخصی‌های موقت» داده شده، اما همواره آنها مجبور بوده‌اند برای گذراندن احکام چهار سال زندان خود به همان بازداشتگاه برگردند.

در بیشتر دوران زندان، آقای تقوا با مشکل مضاعف درد شدید، ناشی از جراحی پا در یک تصادف اتومبیل، مواجه بوده و به علاوه از سیاتیک و ضعف ماهیچه، که در نبود تسهیلات اولیه به وجود آمده، رنج برده است. گرچه او دو بار به مدت کوتاه برای جراحی پا آزاد شده، اما عموماً از توجه پزشکی کافی محروم بوده است. ورزش روزانه و دسترسی به هوای تازه، روزانه به ۳۰ دقیقه زمانی محدود است که او را نه به بیرون، بلکه به اتاقی که سقفی ندارد، می‌برند. به آقای تقوا، هر بار که سلول را ترک می‌کند، چشم‌بند می‌زنند.

به گفته بانی دوگال، استمرار بازداشت آقای تقوا و دو همکارش نقض موازین بین‌المللی و هنجارهای قانونی است. «تحت قوانین ایران، افرادی که مجرم شناخته می‌شوند این حق را دارند که در زندانی که برای حبس طولانی‌مدت طراحی شده، زندانی باشند، جایی که به تسهیلات پزشکی کافی، غذا و امکانات بهداشتی دسترسی داشته باشند. استمرار بازداشت این سه انسان بیگناه در سلول‌هایی که برای اقامت کوتاه‌مدت طراحی شده، نه تنها موازین انسانی، بلکه قوانین کشور را نیز زیر پا می‌گذارد.»

نادیده‌گرفتن گزارش محرمانه

در خرداد ۱۳۸۷، ولی رستمی - بازررس و مشاور حقوقی دفتر نمایندگی رهبری در استان فارس - گزارش محرمانه‌ای که به تقاضای نماینده رهبر ایران در استان تهیه شده بود، ارائه کرد.

آقای رستمی در این گزارش تأیید کرد که نه تنها در فعالیت‌های این زندانیان اشاره‌ای به دین نبوده، بلکه جوانانی که در این کلاس‌ها شرکت می‌کردند به او گفته بودند که خواهان ادامه برنامه هستند. آقای رستمی گزارش داد: «آنها گفتند 'ما ... صادقانه از این گروه خیلی چیزها آموختیم و می‌خواهیم آنها دوباره پیش ما برگردند.'»

وقتی این گزارش علنی شد، او گزارش دیگری نوشت که یافته‌های اولیه‌اش را نقض می‌کرد.

خانم دوگال می‌گوید، روشن است که این سه نفر، نه تنها تهدیدی برای جامعه نبودند، بلکه تمام تلاش‌شان در جهت خدمت به جامعه‌شان بود. «این بهائیان با برانگیختن سپاس‌گسائی که به ایشان خدمت می‌کردند، باعث خشم حکومت شدند. فقط دشمنی و نفرت بی‌حساب می‌تواند علت چنین انحرافی از عدالت، که در این پرونده مشاهده می‌شود، باشد.»

به گفته خانم دوگال: «این که، پس از سه سال زندان، مسنولان نمی‌پذیرند این رفتار ظالمانه را نسبت به این افراد فوراً متوقف سازند، غیر منطقی است. ما همچنان از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم صدای خود را در دفاع از این افراد، و هفت مدیر زندانی بهائی و هزاران نفر دیگر که امروز در ایران از حقوق انسانی خود محروم‌اند، بلند کنند.»

حضرت عبدالبهاء در گفتگویی با زائرین ارض اقدس بطرز تفکر مأمورین سیاسی آلمان اشاره کرده فرمودند:

" ده پانزده روز قبل ، به قونسول آلمان در مسئله جنگ صحبت شد ، او اصرار بر ازدیاد واکمال قوه حربیه داشت . میگفت ، هر قدر قوه حربیه مکمل تر باشد سبب ترقیات است بعضی از آلمانیها وسایر نفوس حاضر بودند ، آنها هم تصدیق میکردند و در این مسئله متفق بودند نکرشد هیچ قوه ای مثل قوه محبت نافذ نیست . به قوه حربیه مردم از روی کره ساکن وصامت میشوند اما به قوه محبت از روی میل تمکین مینمایند... حضرات زیر این بار نمی رفتند ولی سکوت نمودند ، اعتراف نکردند ، سکوت اختیار نمودند امروز میبینیم همه آلمانیهای اینجا ، بواسطه خبر اعلان جنگ به اندازه ای مغموم و محزون هستند که وصف ندارد زیرا می بینند که در خطرند "

خطابات حضرت عبدالبهاء بخش سوم ص ۴۱-۴۰

حمایت و پشتیبانی سازمانها و فرهیختگان جهان از جامعه بهائی در رسانه ها

تصویب پیش نویس قطعنامه « نقض حقوق بشر در ایران » در کمیته سوم سازمان ملل

رسانه های خبری عالم بازتاب گسترده ای به انتشار این قطعنامه داده اند که از میان آنها بدرج قسمتی از گزارش مبسوط سایت خبری رادیو فردا در تاریخ ۲۸/آبان/۱۳۸۹ اکتفا میگردد:

کمیته سوم سازمان ملل متحد روز پنجشنبه با تصویب پیش نویس قطعنامه ای از «نقض جدی حقوق بشر در جمهوری اسلامی» عمیقاً ابراز نگرانی کرده است.

به گزارش خبرگزاری رویترز، این پیش نویس قطعنامه در کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد با حمایت آمریکا،

اتحادیه اروپا و کانادا مطرح شد که با ۸۰ رای موافق، در برابر ۴۴ رای مخالف و ۵۷ رای ممتنع تصویب شد.

در این قطعنامه آمده است: سازمان ملل « عمیقاً از نقض جاری حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران ابراز نگرانی می کند.»

در این قطعنامه از شکنجه، قطع اعضای بدن، سنگسار و «نابرابری گسترده جنسیتی و خشونت علیه زنان» به عنوان مصادیق نقض حقوق بشر یاد شده است.

همچنین در این قطعنامه از ایران خواسته شده است تا به تبعض و نابردباری مذهبی پایان دهد و رویکرد خود را در قبال بهائیان تغییر دهد.

در قطعنامه کمیته سوم سازمان ملل همچنین آمده است: هفت رهبر بهایی که از سال ۲۰۰۸ در زندان به سر می برند می بایست از حق داشتن وکیل، رسیدگی عادلانه و شفاف به پرونده آنان برخوردار باشند.

کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل متحد روز پنجشنبه همچنین قطعنامه هایی درباره نقض حقوق بشر در میانمار و کره شمالی صادر کرد.

انتظار می رود که این سه قطعنامه ماه آینده به طور رسمی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب برسند.

سوزان رایس، سفیر آمریکا در سازمان ملل متحد در بیانیه ای از تصویب این قطعنامه ها در کمیته سوم سازمان ملل استقبال کرد.

محمد جواد لاریجانی همچنین گفته است: ایران «دمکراسی غربی نمی خواهد».

آمریکا از برخورد ایران با اقلیت های مذهبی انتقاد کرد

وزارت امور خارجه آمریکا، روز چهارشنبه ۱۷ نوامبر، در گزارش سالانه خود در مورد آزادی های مذهبی در جهان در سال ۲۰۱۰، از برخوردهای دولت جمهوری اسلامی ایران با اقلیت های مذهبی این کشور انتقاد کرده است.

در بخشی از گزارش وزارت امور خارجه آمده است: «در دوره زمانی تهیه این گزارش رویکرد دولت (ایران) در قبال احترام به آزادی مذهبی در کشور همچنان رو به وخامت است.»

در گزارش وزارت امور خارجه آمریکا دولت ایران متهم شده است که با اقدامات خود برای همه گروه های مذهبی غیر شیعه به ویژه اقلیت های مذهبی، بهائیان، دراویش، مسیحیان و یهودیان «فضای تهدیدآمیز» ایجاد می کند.

وزارت امور خارجه آمریکا همچنین می گوید گزارش ها حاکی از آن است که زندانی کردن، آزار، ارباب و تبعیض مبتنی بر عقاید مذهبی در ایران در دوره زمانی تهیه این گزارش ادامه داشته است.

وزارت امور خارجه آمریکا تصریح کرده است: گزارش هایی از بازداشت خودسرانه و طولانی بهائیان و همچنین اخراج از دانشگاه و توقیف اموال آنها منتشر شده است.

این گزارش می افزاید: در دوران زمانی تهیه این گزارش رسانه های دولتی ایران بر شدت تبلیغات منفی خود علیه اقلیت های مذهبی، به ویژه بهائی ها افزوده اند. وزارت امور خارجه آمریکا می گوید: همه اقلیت های مذهبی غیر شیعه در ایران به طور رسمی با درجاتی از تبعیض به ویژه در خصوص دستیابی به کار، آموزش و مسکن رو به رو هستند.

این گزارش تصریح کرده است که به رغم این که ادیان مسیحی، یهودی و زرتشتی به عنوان اقلیت دینی در ایران پذیرفته شده اند، در عمل همه غیر شیعیان با تبعیض اجتماعی رو به رو هستند.

وزارت امور خارجه آمریکا تصریح کرده است: از سال ۱۹۹۹ دولت ایران به دلیل نقض آزادی های اقلیت های مذهبی در فهرست «کشور با نگرانی ویژه» قرار داده شده است.

گزارش سالانه وزارت امور خارجه آمریکا در مورد وضعیت آزادی های مذهبی، تصریح می کند که دست کم چهل پنج نفر از بهائیان از جمله هفت تن از رهبران آنها هم اکنون در زندان به سر می برند.

بنابر گزارش سازمان های طرفدار حقوق

بشر، بیش از سیصد هزار بهایی در ایران زندگی می کنند، این در حالی است که قانون اساسی ایران بهائیت را به رسمیت نشناخته است و پیروان این دین مورد اذیت و آزار و تبعیض قرار می گیرند.

در همین زمینه، به گزارش سایت های خبری بهایی از اوایل انقلاب تا کنون دست کم ۲۰۰ بهایی در ایران اعدام شده اند .

وزارت امور خارجه آمریکا در گزارش سال گذشته خود در مورد آزادی های مذهبی که در آبان ماه سال ۱۳۸۸ منتشر شد، از وخامت آزادی های مذهبی در ایران انتقاد کرده بود.

سازمان ملل متحد و گامی دیگر در اجرای تعالیم حضرت بهاءالله

به گزارش وب سایت رسمی سازمان ملل متحد، اعضای مجمع عمومی روز جمعه، ۱۱ تیرماه، با تأسیس نهادی مستقل و مجزا تحت عنوان نهاد «زنان» در این سازمان موافقت کردند.

مقامات سازمان ملل می گویند این نهاد که از ابتدای سال آینده میلادی کار خود را آغاز خواهد کرد، در حوزه تمامی امور مربوط به زنان از جمله برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و دختران سراسر جهان فعالیت خواهد کرد.

بان گی مون، دبیر کل سازمان ملل متحد در بیانیه ای پیرامون تأسیس این نهاد اظهار داشت: «نهاد زنان سازمان ملل متحد به طور ویژه در مسیر پیشبرد تلاش های سازمان ملل متحد در امور زنان، از جمله برابری جنسیتی، گسترش فرصت ها و مبارزه با تبعیض جنسیتی در سراسر جهان گام بر خواهد داشت.»

وی همچنین افزود: «نهاد زنان سازمان ملل متحد بیانگر یک حقیقت است: برابری برای زنان و دختران نه تنها یک حقوق اولیه انسانی، بلکه یکی از واجبات اجتماعی و اقتصادی است. هر کجا که زنان از مزایای تحصیل برخوردار بوده اند و قدرت داشته اند، اقتصاد سازنده

و پیشرو بوده است. هرکجا که زنان به طور کامل حضور خود را نشان داده‌اند، شاهد جوامعی آرام و استوار بوده‌ایم.»

آشا رز میگیرو، معاون دبیر کل سازمان ملل متحد نیز ضمن انقلابی خواندن این اقدام سازمان ملل تصریح کرد: «این نهاد جدید، برای اولین بار هدفی واحد و مشخص برای ارتقاء امور زنان را پیش پای سازمان ملل قرار خواهد داد.»

گزارش‌ها حاکی است که بحث بر سر تأسیس این نهاد مجزا چهار سال به طول انجامید. دیپلمات‌های سازمان ملل متحد می‌گویند دلیل این تأخیر، عدم توافق کشورهای غربی و برخی کشورهای در حال توسعه بر سر اختصاص دادن یک بخش مستقل به امور زنان در سازمان ملل بوده است.

پیش از این رسیدگی به امور زنان در چهار بخش مختلف سازمان ملل مورد بررسی قرار می‌گرفت؛ بخش پیشبرد زنان، مؤسسه بین‌المللی پژوهشی و آموزشی پیشبرد زنان، دفتر مشاوره ویژه مسائل جنسیتی و صندوق توسعه برای زنان که از ژانویه ۲۰۱۱ میلادی تمامی این بخش‌های در نهاد «زنان» سازمان ملل متحد ادغام خواهد شد. ریاست این نهاد سازمان ملل متحد را ریاست جمهور اسبق شیلی خانم میشل باشله بعهده دارد که در تاریخ ۲۷ اکتبر ۲۰۱۰ طی صدور بیانیه‌ای از طرف دبیر کل این سازمان جناب بان گی مون به این سمت برگزیده شد.

صدمین سال مرگ لئو تولستوی

۲۰ نوامبر ۲۰۱۰، یک قرن از مرگ لئو تولستوی، یکی از بزرگترین و معروفترین نویسندگان روسی، گذشت. نویسندگانی که میراث او از همان روزهای زندگی‌اش، محصور مرز و بوم نبود و با گذشت بیش از صد سال نیز آثارش همچنان از برترین کتاب‌های ادبی جهان به شمار می‌رود... لئو تولستوی در سال ۱۸۲۸ میلادی در یاسنایا پالیانا از توابع تولوا، حدود ۲۰۰ کیلومتری جنوب مسکو در خانواده‌ای اشرافی به دنیا آمد. او مادرش را در دو سالگی و پدرش را در ۹ سالگی از دست داد و نزد عمه‌اش پرورش یافت.

در ۱۶ سالگی در رشته زبان‌های شرقی در دانشگاه قازان ثبت نام کرد، اما سه سال

بعد تغییر رشته داد و به تحصیل در رشته حقوق پرداخت. اساتیدش می‌گفتند که او نه استعداد و نه علاقه به تحصیل داشت و تعجب نکردند وقتی که تولستوی دانشگاه را رها کرد... تولستوی در سال‌های ۱۸۵۷ و ۱۸۶۰ دو بار به اروپا سفر کرد و در آنجا در جمع بزرگترین فیلسوفان و نویسندگان اروپایی و نیز لیبرال‌های روسی که از خفقان سیاسی نظام تزار به اروپا فرار کرده بودند، تحول شدید فکری را تجربه کرد. تولستوی

پس از بازگشت به میهن به فعالیت‌های فرهنگی و تربیتی پرداخت و داستان‌های فراوانی برای کودکان و نوجوانان نوشت. در سال ۱۸۶۲ تولستوی ۳۴ ساله با سوفیا آندر ژونا برس که ۱۶ سال از او جوانتر بود ازدواج کرد.

آنها صاحب ۱۳ فرزند شدند که پنج تن از فرزندانشان در کودکی مردند. نخستین سال‌های زناشویی برای تولستوی توأم با خوشبختی بود و شاهکارهای ادبی‌اش چون جنگ و صلح و آنا کارنینا را در همین دوره نوشت.

استعداد ذاتی این ادیب تاریخ و صلح جوی روس وی را بعد از آشنائی با نمایش طاهره که در تأثرسن پترزبورگ به نمایش درآمد نسبت به حقائق آئین بابی و بهائی کنجکاو نمود و آنقدر تحت تأثیرتعالیم اجتماعی حضرت بهاء الله واقع گردید که بزودی درپاسخ ارفع الدوله سفیر ایران در اسلامبول نوشت " کلید صلح جهان در دست آن زندانی عکا یعنی بهاء الله است "

تولستوی در نامه دیگری بدوست فرانسوی خویش کنت دوساسی شرق شناس عضو فرهنگستان فرانسه به تثبیت نظر خویش در باره آئین بابی و بهائی پرداخته است که در خاطرات محرمانه اش چنین نقل شده مینویسد " آئین بهائی دارای یک فلسفه بسیار عمیقی است که نسل حاضر از درک آن عاجز است...تعلیمات بهائی روح این عصر است و به مقتضای نیاز بشر پدید آمده است... باید تعالیم وقوانین بهائی را در جهان تنفیذ نمود و وحدت حقیقی را که اساس این دین است نشر داد... امروز این آئین نوزاد است... صد سال دیگر به بلوغ خواهد رسید و خود را به اهل عالم معرفی خواهد کرد و سعادت بشر را که در ترک تعصبات و صلح عمومی است تأمین خواهد نمود..." روحش شاد

منظره زیبایی از آکادمی بهائی در پنجگنی هندوستان

چند خبر کوتاه از ایران:

نقل از سایت سرویس خبری جامعه بهائی ۲۱-۱۳ آبان ۱۳۸۹

سمنان: دستگیری خانم روفیا بیدقی

۲۱ آبان ۱۳۸۹

در ۱۶ آبان ۱۳۸۹ خانم روفیا بیدقی اهل سمنان در محل کارش توسط مأموران وزارت اطلاعات دستگیر و به زندان سمنان برده شد. خانم بیدقی دختر آقای گودرز

بیدقی است که در ۱۰ اسفند ۱۳۸۸ دستگیر و در ۶ اردیبهشت ۱۳۸۹ با قرار وثیقه آزاد شد.

سمنان: احضار آقای سیامک ایقانی برای شروع دوران محکومیت خود

۱۳ آبان ۱۳۸۹

آقای سیامک ایقانی اهل سمنان برای روز ۱۵ آبان ۱۳۸۹ به دادگاه انقلاب سمنان احضار شده تا دوران محکومیت سه ساله زندان خود را آغاز کند. آقای ایقانی در ۷ اردیبهشت ۱۳۸۸ دستگیر و در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۸ با قرار وثیقه آزاد شده بود. او ساکن یکی از ۲۰ خانه ای بود که در ۲۵ آذر ۱۳۸۷ در سمنان مورد یورش قرار گرفت. دادگاه آقای ایقانی در تیر ۱۳۸۸ (ژوئن ۲۰۰۹) برگزار شد و او را به سه سال زندان محکوم کرد. در دادگاه تجدید نظر که اخیراً برگزار شد این حکم مورد تأیید قرار گرفت.

مشهد: زندانی شدن خانم سیما اشراقی (اقدس زاده) و آقای جلاير وحدت

۱۳ آبان ۱۳۸۹

در ۲ آبان ۱۳۸۹ خانم سیما اشراقی (اقدس زاده) و آقای جلاير وحدت، هر دو اهل مشهد، برای شروع دوران محکومیت پنج ساله خود راهی زندان شدند. آنها دو نفر از ۹ بهائی اهل مشهد هستند که برای بار اول در تابستان ۱۳۸۴ دستگیر و با قرار وثیقه آزاد شدند. خانم اشراقی و آقای وحدت در ۷ بهمن ۱۳۸۷ برای بار دوم دستگیر و در ۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸ با قرار وثیقه آزاد شدند. آخرین جلسه دادگاه ایشان در ۳ آبان ۱۳۸۸ برگزار شد و حکم بدوی آنها مبنی بر پنج سال زندان در دادگاه تجدید نظر مورد تأیید قرار گرفت.

هر ۹ بهائی اهل مشهد که در تابستان ۱۳۸۴ دستگیر و سپس با قرار وثیقه آزاد شدند، اکنون زندانی شده اند: آقای داور نبیل زاده، خانم رزیتا واتقی، خانم ناهید قدیری، خانم نسرين قدیری، خانم سیما رجیبیان، آقای کاویز نوزدهی، آقای هومن بخت آور، آقای جلاير وحدت و خانم سیما اشراقی.

**ما پاکدلانیم و به کس کینه نداریم
شهریست پر از دشمن و ما با همه یاریم
ما برگ درختیم پر از میوهء طوبی
هر رهگذری سنگ زند باک نداریم**